

Donedávna ho televizní diváci znali především jako moderátora pořadu *Natočto!* Za poslední rok však už od něho lidé na ulici nechtějí tolik slyšet vtipy. Z baviče se totiž během několika měsíců vysílání *Ordinace v růžové zahradě* stal uznávaný primář gynekologického a porodnického oddělení v Kamenici, MUDr. Čestmír Mázl. Jak si tuto proměnu užívá?

Začněme trochu obecněji... Co vám v poslední době udělalo největší radost? To, že i v mých komplikovaných rodinných vztazích spolu vycházejí všechny děti dobře. Ať už jsou to děti z mého předchozího manželství, děti od mé současné přítelkyně, nebo naše společné dítě. Zpočátku jsem měl trochu strach, aby se navzájem respektovaly a aby se u nás nemusela používat ta okřídlená věta „*Moje děti a tvoje děti bijou naše děti (smích)*“.

Náštestí se u nás nic takového nestalo.

Kromě soukromého života jste i po profesní stránce prošel v posledním období dost velkou proměnou.

Většina lidí vás měla zaškutkovaného hlavně jako baviče. V *Ordinaci v růžové zahradě* jste ale dostal vážnou hereckou roli. Začali se k vám lidé chovat jinak?

Ano, jistou změnu jsem zaznamenal. Nejdříve byli lidé překvapení, že vůbec něco hraji, protože televizní diváci mě v jiné roli než jako moderátora *Natočto!* takřka neznali. Nejdříve se tedy na mě v *Ordinaci* dívali trochu nedůvěřivě –

asi si říkali, kdy už z toho Rychlého vypadne vtíp (*smích*)? Ale teď mám signály, že mě v té roli už berou. A za to jsem jim velmi vděčný. Splnil se mi tím sen. Vždycky jsem toužil hrát divadlo, hrát v televizních inscenacích a seriálech. Takže když mě režisér Ján Sebechlebský obsadil do role primáře Mázla, byl jsem šťastný. Vždyť od něho to byl mimořádně odvážný krok. Vztít do vážné role profláknutého baviče, to zdaleka nemuselo vyjít... Ale dnes se točí dvaosmdesátý díl *Ordinace* a pořad v ní ještě jsem. Takže snad můžu říct, že se nám ta škatulka baviče podařila rozbit.

Stává se vám – podobně jako se to stávalo například Miloši Kopeckému v roli doktora Štrosmajera v *Nemocnici na kraji města*, že vás jako primáře gynekologického oddělení oslovují ženy na ulici se svými problémy?

Je to tak, že když jdu do obchodu, tak se na mě ženy mile usmívají. Ale zatím ode mě žádná, bohužel, vyšetřit nechtěla (*smích*)!

To je určitě škoda (*smích*). Máte podle vašeho názoru s postavou primáře Mázla něco společného? Myslím si, že kromě toho, že oba máme svou práci rádi, to je pěkný vztah k dětem. Určitě také jistá dávka ješitnosti – jsem přece jen chlap – a také to, že oba máme za sebou rozvod. Mám totiž pocit, že i tahle moje zkušenost se mi do role promítla.

Když jste tuto roli vzal, byl jste na poradě u nějakého gynekologa?

„Když jdu do obchodu, tak se na mě ženy mile usmívají. Ale zatím ode mě žádná, bohužel, vyšetřit nechtěla!“

„Když jste tuto roli vzal, byl jste na poradě u nějakého gynekologa?“

„Když jdu do obchodu, tak se na mě ženy mile usmívají. Ale zatím ode mě žádná, bohužel, vyšetřit nechtěla!“

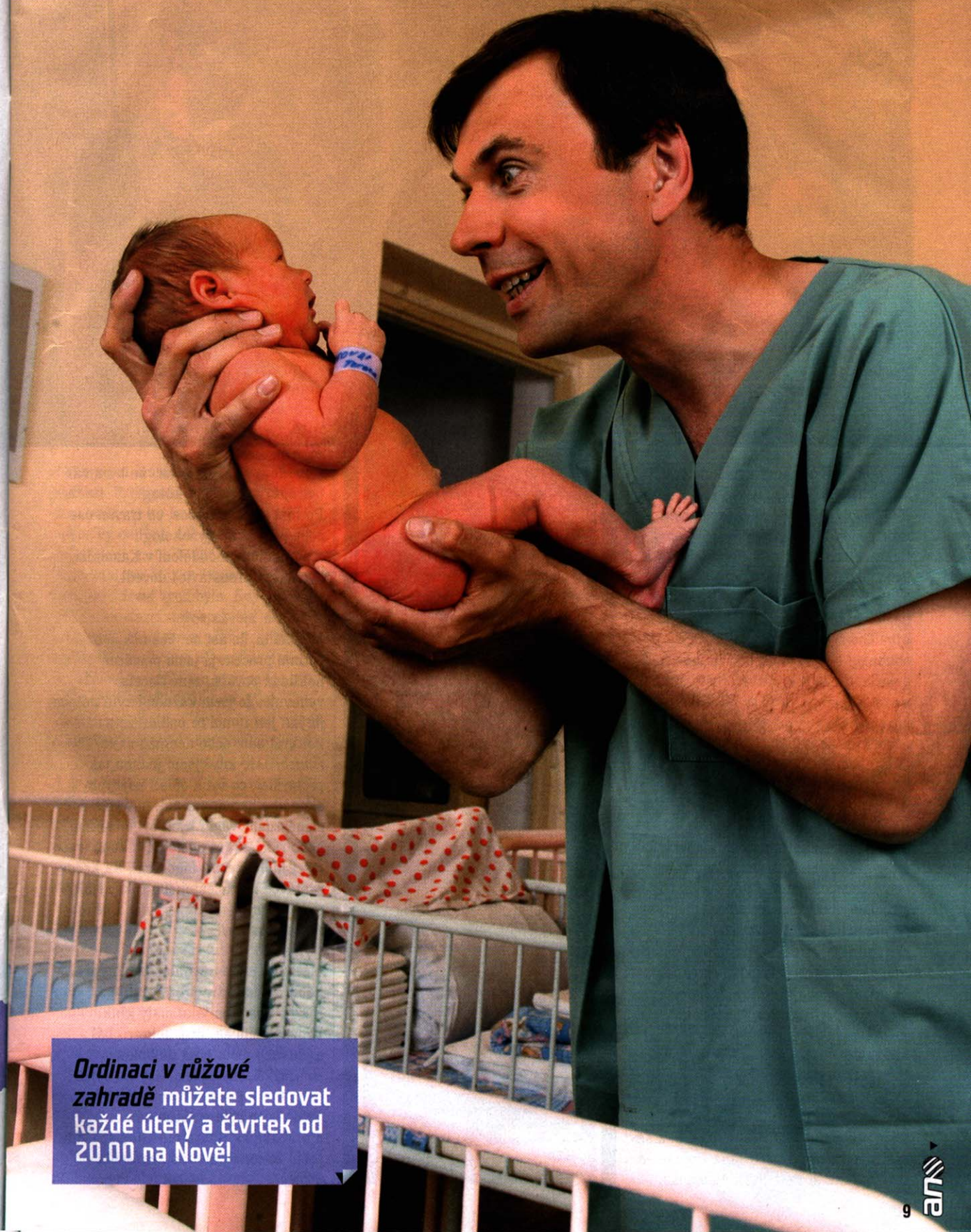
„Když jdu do obchodu, tak se na mě ženy mile usmívají. Ale zatím ode mě žádná, bohužel, vyšetřit nechtěla!“

„Když jdu do obchodu, tak se na mě ženy mile usmívají. Ale zatím ode mě žádná, bohužel, vyšetřit nechtěla!“

Petr Rychlý:

„Primář Mázl rozbil mou škatulku baviče!“

Když se podíváte na komický výraz herce Petra Rychlého, není divu, že v pětidenní *Terezce* získal další z mnoha obdivovatelů.

Ordinaci v růžové zahradě můžete sledovat každé úterý a čtvrtek od 20.00 na Nově!

Petr Rychlý jako primář Čestmír Mázl a Jiří Langmajer v roli doktora Tomáše Hrušky jsou v seriálu *Ordinace v růžové zahradě* nejen na poli pracovním, ale i na poli milostném.

» Kdo je Petr Rychlý

■ Narodil se 9. srpna 1965 v Praze.

■ Vystudoval Střední ekonomickou školu v Karlových Varech. Poté usiloval o přijetí na DAMU, kam se však ani na třetí pokus nedostal.

■ Šest let po maturitě strávil v mosteckém divadle. Poté odešel do Divadla na Vinohradech. Během tohoto angažmá hostoval v Hudebním divadle Karlín a v Divadle pod Palmovkou. Po šesti letech změnil angažmá a začal působit v Divadle Na Fidlovačce – např. ve hrách *Slaměný klobouk*, *Fidlovačka*, *Večer tříkrálový*, *Vzhůru do Peřimova*, *Jak to vidí Amy*. V současné době ho můžete vidět v představení *Hababúra*, *Divotvorný hrnec* a *Jacobowski a plukovník*.

■ Jako režisér debutoval na Fidlovačce nastudováním Pirandellovy komedie *Člověk, zvíře a ctnost*.

■ Na obrazovce TV Nova se objevil poprvé jako moderátor zábavného pořadu *Ptákoviny*. Posléze dostal vlastní pořad, soutěžní šou natančenou na náměstích českých měst pod názvem *Rychlý prachy*. Sedm let na Nově moderoval zábavní pořad *Natočto!*.

■ Je rozvedený, má tři syny. S bývalou manželkou Pavlou Vojákovou sedmnáctiletého Matěje a čtrnáctiletého Ondřeje. Společně se svou současnou partnerkou, tenistkou Janou Pospíšilovou, ročního Petra. S ní ještě vychovává její šestiletou dceru Denisu.

Dovedete si představit, že by z vás byl opravdový gynekolog?

Po tom tři čtvrtě roce, co trávím čas coby primář na gynekologii a porodnickém oddělení v Kamenici, bych si to představit i dovedl.

A bavilo by vás to?

Myslím si, že asi ne. Vesměs je to rutinní práce a já jsem poměrně neklidná povaha. Mně docela vyhovuje, že jsem každou chvíli někým jiným. Jen to má to úskalí, že pak kolikrát sám sebe nemůžu najít (*smích*)! Ale když jsem jednou tak přemýšlel, co bych dělal, kdybych skončil s herectvím, tak mi vyšla dvě zaměstnání – buď bych byl číšníkem, nebo řidičem tramvaje na krásné trase mezi Jabloncem a Libercem. Na každé zastávce bych cestujícím řekl nějaký svůj trapný fór a třeba by se i někdo zasmál (*smích*).

Měl jste někdy problémy s lékaři nebo našim zdravotnictvím?

Nikdy. Snad jen jako malý kluk. Hrozně jsem se totiž doktorů bál a jednoho jsem kopl do holeně (*smích*). Nechtěl jsem, aby mi sešil čelo, které jsem si rozbil o beton. Tenkrát to byla strašná ostuda a prababička, která mě hlídala, kvůli tomu se mnou dlouho nemluvila (*smích*).

Zkusme si čisté spekulativní otázku. Kdybyste byl žena a měl se rozhodnout, ke kterému doktorovi byste vy osobně šel – k Mázlovi, k Šebkovi, nebo k Čížkovi?

To je základní otázka (*smích*)! Záleželo na tom, jaká žena bych byla. Kdybych byla už trochu starší, tak bych šla k Čížkovi. Má dobrou pověst, většinu pacientek vyslechne a pomůže jim. K Šebkovi bych šla jen v případě, kdybych si chtěla očíhnout, jaký vlastně je – jestli je opravdu tak mladý a šikovný, jak se o něm povídá (*smích*).

A k sobě byste šel v jakém případě? K Mázlovi bych šla tehdy, kdybych měla být hospitalizovaná v nemocnici. A kdybych ho neznala, tak bych ho nejprve zkusila zkontaktovat přes Gitu (*smích*).

Ordinace v růžové zahradě má za sebou něco přes sedmdesát dílů. Prozradíte, jak se bude vaše postava vyvíjet dál, nebo nesmíte ani naznačovat?

Nesmím ani naznačovat! Zaprve – my herci toho také moc dopředu nevíme, snad jen nějakých deset dílů. Zadrůhé – neříkám to ani doma. A kdyby se moje přítelkyně dozvěděla, že jí to nepovím a vám do Ana ano (*smích*), tak mě zabije (*smích*)! A zatřetí – přece nebudu divákům kazit podívanou! Jen ať si na to sami počkají (*smích*)! **ano**

Herec a baviče Petra Rychlého jste donedávna mohli vidět na Nově jako moderátora oblíbeného zábavného pořadu *Natočto!*

Čestmír Mázl má v *Ordinaci* velkou slabost pro sympatickou doktorku Gitu Petrovou (Daniela Šinkorová).

» Tak trochu netradiční rozhovor

Na focení jsme se s Petrem Rychlým tentokrát sešli v trochu netradičním prostředí – na porodnickém oddělení v pražském Podolí. K primáři Mázlovi přece miminko patří! Petr Rychlý na naši hru přistoupil s humorem sobě vlastním. Hned, jak se převlékl do nemocničního oblečení, vyrazil společně se sestrami rozvážet miminka nopočečeným maminkám. „*Bude sranda!*“ okomentoval svoji novou roli. A také že byla – většina maminek na něj nevěřičně zírala, jen jedna utrousila: „*Jé, to jste vy?*“ Pak už herce čekalo focení s pětidenní Terezou Haisovou. Její rodiče Gabriela a Jiří si „moment slávy“ své malé dcery také jakseptatí užívali. Tereza sice zpočátku trochu propalávala, ale náruč primáře Mázla ji brzy uklidnila. Pak už se s ním fotila jako profesionální modelka. Když už se zdálo, že všechno proběhne bez

sebemenších potíží, Tereza si, celebrita necelebrita, trochu ulevila a Petr Rychlý měl hned plné ruce práce. Jenže to by nebyl on, kdyby celou situaci vtípně neglosoval: „*Říká se, že když člověk do toho šlápne, tak bude mít štěstí. Co asi budu mít já, když jsem si teď do toho sáhnul (smích)*!“ I náš rozhovor pak probíhal ve velmi neformální atmosféře – povídali jsme si na jemně rozviklané lavičce v prosluněném ústavním parku. Z hercových slov bylo cítit, že je v pohodě. „*Přiznám se, že když jsem sem šel, byl jsem trochu nervózní. Světil se mi. Říkal jsem si, který rodič asi půjčí svoje malinké děťátko na nějaké focení. Ale klobouk dolů před Haisovými – jsem rád, že ke mně měli takovou důvěru. Věřím na pozitivní energii a tady v Podolí taková energie byla, a to jak u rodičů, tak i u sester. Odcházím s milým pocitem, děkuji.*“

Při fotografování došlo i na společnou fotku Petra Rychlého s rodiči malé Terezky – Gabrielou a Jiřím Haisovými.

